

Απάντηση του κ. Fischler εξ ονόματος της Επιτροπής*(21 Ιανουαρίου 2004)*

Ο κανονισμός σε κοινοτικό επίπεδο για την αλιεία σολομού στη Βαλτική Θάλασσα προβλέπει συνολικά επιτρεπόμενα αλιεύματα (ΤΑC) και ποσοτώσεις καθώς επίσης και τεχνικά μέτρα, με στόχο τη διασφάλιση της βιώσιμης χρήσης των πόρων. Γενικά, στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής, η Επιτροπή στηρίζει τις προτάσεις της σχετικά με τα ΤΑC και τις ποσοτώσεις αλιείας σε επιστημονικές συμβουλές. Με τη χρήση των μεθόδων αυτών εργασίας, η Επιτροπή πιστεύει πράγματι ότι ο ισχύων κανονισμός σχετικά με την αλιεία θα επιτρέψει τη διατήρηση των αποθεμάτων.

Όσον αφορά την κατανομή ποσοτώσεων, οι ποσοτώσεις για τα διάφορα κράτη μέλη στηρίζονται στην αρχή της σχετικής σταθερότητας, η οποία αποτελεί ένα από τα σημαντικά στοιχεία της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής – βλ. άρθρο 20 παράγραφος 1 του κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 2371/2002⁽¹⁾. Ωστόσο, στο επίπεδο της Διεθνούς Επιτροπής Αλιείας Βαλτικής Θάλασσας (IBSFC) και στο πλαίσιο του Σχεδίου Δράσης για το Σολομό 1997-2010, η σύσταση αριθ. XIX, η οποία εκδόθηκε το 2002, μπορεί να οδηγήσει σε ορισμένες αλλαγές στο μέλλον σύμφωνα με αυτά που προτείνει το Αξιότιμο Μέλος του Κοινοβουλίου. Στην προαναφερόμενη σύσταση, αναφέρεται ότι η IBSFC θα αποφασίσει για πρόσθετες αλιευτικές δυνατότητες που αφορούν τα πλεονάσματα εκτρεφόμενου σολομού, οι οποίες θα κατανεμηθούν στα συμβαλλόμενα μέρη ανάλογα με την απελευθέρωση από αυτά σολομού σε στάδιο σμόλτ. Θα πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι προκειμένου να χρησιμοποιηθούν οι εν λόγω πρόσθετες αλιευτικές δυνατότητες, το σχετικό συμβαλλόμενο μέρος πρέπει να αποδείξει ότι μπορεί να αλιεύει με στόχο μόνο εκτρεφόμενο σολομό, διεξάγονται αλιευτικές δραστηριότητες στο πλαίσιο των πρόσθετων αλιευτικών δυνατοτήτων σε καθορισμένες περιοχές αλιείας και συμμετέχοντας σε ολοκληρωμένο ειδικό πρόγραμμα που θα δίδει τη δυνατότητα διάκρισης μεταξύ άγριου και εκτρεφόμενου σολομού. Σκοπός της νέας αυτής στρατηγικής είναι να στραφεί η αλιεία από μία μικτή αλιεία άγριου και εκτρεφόμενου σολομού σε μία αλιεία η οποία έχει ως στόχο πληθυσμούς εκτρεφόμενου σολομού.

⁽¹⁾ Κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 της 20ής Δεκεμβρίου 2002, για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής, ΕΕ L 358 της 31.12.2002.

(2004/C 78 E/0890)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-3616/03**υποβολή: Esko Seppänen (GUE/NGL) προς την Επιτροπή***(5 Δεκεμβρίου 2003)*

Θέμα: Ο καθορισμός αλιευτικών ποσοτώσεων για τα νέα κράτη μέλη

Πώς προτίθεται η Επιτροπή να καθορίσει τις κατάλληλες ποσοτώσεις στη Βαλτική με την ένταξη των νέων κρατών μελών στην ΕΕ; Θα είναι δυνατόν να περιληφθούν σε αυτές υποχρεώσεις των νέων κρατών μελών π.χ. για την ανανέωση των αποθεμάτων σολομού;

Απάντηση του κ. Fischler εξ ονόματος της Επιτροπής*(21 Ιανουαρίου 2004)*

Οι σχετικές κλειδες σταθερότητας για την πρώτη κατανομή αλιευτικών ποσοτώσεων στα νέα κράτη μέλη καθορίζονται στη Συνθήκη Προσχώρησης. Για τη Βαλτική Θάλασσα, οι κλειδες κατανομής στηρίζονται στην τρέχουσα πρακτική της Διεθνούς Επιτροπής Αλιείας Βαλτικής Θάλασσας (IBSFC). Τα συνολικά επιτρεπόμενα αλιεύματα (ΤΑC) στη Βαλτική Θάλασσα το 2004 συμφωνήθηκαν κατά την ετήσια σύνοδο της IBSFC τον Σεπτέμβριο-Οκτώβριο 2003 και τα αποτελέσματα έχουν ληφθεί υπόψη στην κοινοτική νομοθεσία στο πλαίσιο του κανονισμού ΤΑC και ποσοτώσεων για το 2004.

Όσον αφορά την ανασύσταση του αποθέματος σολομού, δεν προβλέπονται επί του παρόντος τέτοιου είδους υποχρεώσεις για τα κράτη μέλη βάσει της κοινοτικής νομοθεσίας και δεν θα ισχύσουν, ως εκ τούτου, τέτοιες υποχρεώσεις ούτε και για τα νέα κράτη μέλη. Ωστόσο, σε επίπεδο IBSFC, όπου εμπλέκονται τα νέα κράτη μέλη που βρέχονται από τη Βαλτική Θάλασσα, υπάρχει μία σειρά συστάσεων σχετικά με το σχέδιο δράσης όσον αφορά το σολομό 1997-2010, οι οποίες προβλέπουν ότι «οι πληθυσμοί άγριου σολομού πρέπει να επανεγκατασταθούν σε ποταμούς στους οποίους διαβιούν σολωμοί».